

LA CAMPANA DE GRACIA

SANT ANTONI DELS ASES.

Los tres toms.

RUM, RUM.....

s una iniquitat tot aixó!...

—Ola, ola... ¿que s' ha convertit D. Felip Neri?... Suposo que per vosté aixó que passa serà lo dels carlins, per mes que se 'l tinga generalment per neo.

—Aixó dels carlins.... aixó dels carlins!... Aixó dels carlins ho fá qui ho fá, y á qui ho fassa que se 'l castigui! No 'm queixo d' aixó, no; altra cosa es lo que 'm cou. ¿Qué no ha llegit la *Campana*?... ¿Que no ha vist per las cantonadas certs pasquins infernals, indignes, satànichs, incitant al poble á calar foch á las iglesias?... Ahont s' es vist aixó?... ¿En quin país estém D. Pere?... ó ciudadá Pere, que segons crech, també vosté es de la flamarada!...

—¿En quin país estém vol saber D. Felip Neri? Estém en un país en que encare hi ha carlins, en que encare aquestos carlins, sentintse impotents pera triuñar dintre de la legalitat, se tiran á la montanya com una culbada de llops: en un país ahont en nom de *Déu, Patria y Rey* se roba, se seqüestra, s' incendia y s' assassina, en un país....

—Si; pero quina culpa tenen las iglesias de que aixó succeheixi? Vamos á veure: espliqui's....

—Verdaderament, lo niu de la serp no té cap culpa de que la serp en ell s' hi amagui; pero moltes vegadas la serp no podria cassarse sense destruirli 'l niu...

—¿Aixó diu vosté?... ¿Aixó?....

—Deixim acabar y veurá... No 'u dich jo, perque en veritat tota escena violenta 'm repugna: lo anterior volia dirli qu' es lo poble, aquesta entitat tan impresionable, qui ho reflexiona. Jo no sé si té rahó ó deixa de tenir-ne. L' únich que comprench es que está perfectament justificat son argument, dadas sas condicions actuals de ilustració, que per culpa dels de la lliga de vosté, D. Felip Neri, no es prou complerta.

—¿Es á dir que vosté troba justificatius á n' aquesta conducta repugnant...

—Si senyor sí: m' esplico perfectament tot lo que passa. Lo poble, com l' hi he dit, per culpa de vostés que durant tants anys l' han tingut embrutit y enecat, ha pogut alfi veure un raig de llum y respirar un alé d' aire: lo raig de llum de la civilizació, l' alé d' ayre de la llibertat: no més que un raig, no més que un alé, D. Felip Neri. Y aixis que ab aquest alé y ab aquest raig s' ha trobat millor, s' ha recordat al instant d' aquell embrutiment y d' aquella ceguera, en que vostés procuraren mantenir-lo.

No per aixó s' ha revenjat, com tal vegada vostés no haurien deixat de ferho; y sols quan s' ha vist amenassat de nou, ó víctima dels seus atachs, en us del dret de propia defensa, ha fet, lo que generalment fá tothom...

—Home, espliquis mes clar. Precisi fets. No s' en vaja ab generalitats. Vingan rahons prácticas. A veure.

—Donchs bè: 'l poble estima la llibertat tant com la vida, y al veure que 'l clero ha sigut l' enemich mes gran d' aquesta idea, lo poble ha arronsat las cellas davant del clero.

Avuy que ab motiu del alsament carlista, preparat pèl clero, véu que ja no es tant sols la llibertat lo que se l' hi desitja pendre, perque la idea lliberal per ella mateixa ja es mes forta que tots los elements de la reacció plegats y plens de ràbia, sino que en la impossibilitat de un triuño material, las fieras aixecadas esmolan las dents no mes que per fer mal, y semtrar la mort y la desgracia per tot arréu ahont passan, lo poble 's recorda que las iglesias han vomitat aquesta plaga....

—Pero, calli home, no diga disbarats....

—Calli vosté: ja enrahonará després... deixim acabar. —Donchs sí: per saber que la trona, que 'l confessionari, que la rectoria, llochs ahont sols la moral y la religió deurian dominarhi en absolut, s' han convertit en altres tants centros de conspiració carlista; per veure que mes de quatre, y mes de sis y mes de vint

pacífichs ministres de Déu handeixat lo cálsar pera empunyar lo trabuch, lo poble s' ha exasperat, ab rahó ó sense; pero ab motiu, y quan mira que 's comet un crim, com lo fusellament del Jefe de l' Estació d' Olesa, com lo saqueig de Tremp, com quaranta mil mes, sent la sanch bullirli en las venas... y... ¿que l' hi faria vosté mateix? D. Felip Neri al home que s' atrevís á darli una bofetada, sense rahó?..

—No es equivalent. Jo me las hauria ab l' home, y no ab ningú mes.

—Se las hauria ab l' home, y ab qui l' hagués incitat á cometre l' atropello y fins ab qui l' aplaudís, y ab aquestos últims mes que ab lo primer, perque 'ls veuria mes cobarts y miserables....

—Es á dir, que ab aixó vol significar que tots los capellans, sens escepció, tenon la culpa de lo que passal..

—Vull dir que qui s' aixeca la tè: que la tè qui predica la guerra, qui corromp la sèva missió subornant als infelissos que de bona fé creuhen sos consells, ó bè allegant recursos materials á fi de sostenirla, y que no deixa de tenirla també y en molta part qui callant davant d' aquestas iniquitats, se fá cómplice d' ellas mateixas. ¿Perque no diuhen res los bisbes? ¿Perque callan los cabildos? ¿Perque no parlan tots los capellans?... Los uns fent lo mut y los altres fent lo guerrero ¿quins están nets de culpa, davant dels ulls del poble?...

—Vaja: aixó no 's pot aguantar. Aixó ja es una oposició per sistema...

—Aixó lo que no 's pot, es rebatre's: velhi-aquí.

—Sort que la Providencia fará que tornin los temps de la Justicia...

—Y de l' Inquissició... ¿eh?

—Y de l' Inquissició si es tant necessari, perque 'l mon esta corromput...

—Ja té rahó y lo corromput se crema. Se crema D. Felip Neri: atengui bè: lo corromput se crema. ¿Y vosté es qui 's queixa del poble, que no es ilustrat de molt com los membres del Sant Ofici y la generalitat dels neos?.. Vaja: préngui un parell de polvos de rapé, fassa uns quants estornuts, y quant se trobi ab lo cap bèn despejat, torni y discutirém.

Lo pare del ilustre gefe de la minoria republicana, ciudadá Francisco Pi y Margall, ha pagat á la mort lo sèu tribut.

Poch temps després de haver baixat á la tomba la sèva estimada esposa, ha volgut anar á barrejar ab las d' ella sas venerables cendras.

Perque ell engendrá y educá al home á qui nostre partit tant déu, es la causa de que al dia de son enterro numerosíssims correigionaris anessen á tributarli lo darrer obsequi, acompanyantlo fins al camp de l' igualtat. La manifestació á que aquest acte doná lloch fou numerosa y 's distingí per lo respectuosa y ordenada.

Nosaltres doném de tot cor las gracias als qui tant bè saberen cumplir un deber d' agra-himent; y acompanyém en son dolor profundíssim al gefe del partit, que ab poch temps ha sufert duas desgracias irreparables.

BATALLADAS

Ha mort en Bravo Murillo, ministre que havia sigut en temps deis moderats.

Encare que molt lluny de las nostras ideas, es precis regoneixe en ell, altas qualitats políticas, y una energia no gaire comuna.

Enemich acérrim del militarisme, un dia que en lo Congrés, en Narvaez l' hi dirigí una pitrada, l' hi respongué que may estaria tant content com quan hagués pogut penjarse las faixas de tots los generals á un trau de la cascaca.

Lo govern ha decidit suspendre per ara lo cobro de contribucions.

Jo suspench lo cobro d' aquells lloguers d' aquellas casas que tinch á Filipinas.

Y quan siga mort, suspendrè la mèva vida. 'Ls ho juro.

—Havent sigut un simple capatás d' ingeni ¿te rellojje vosté?...

—Si senyor y ab cadena y tot.

—Comprench la cadena; lo rellojje no.

—¿Quin nom deixaré als mèus descendents? deya un marino sublevat, al veure que per la tussoneria de un amich sèu se l' hi escapava un ministeri.. ¿Quin nom los deixaré, havent fet una revolució y no haventla sabuda salvar?

—Déixils 'hi, sino están contents ab *Topeton*, la paraula *Rich*, per apellido; y créguim, no s' hi amohini.

Aquest dia en lo teatro de l' Alambra de Madrid anunciaren que D. Amadeo assistiria á la funció, y no 's despatxá una sola entrada.

Hi ha espectacles ja massa gastats: que 's desenganyin.

Vejin ¡que faria aquí la *cabeza parlante*, lo *noy del cap gros*, el *automata vino* y altres espectacles que tothom ja 'ls té vistos!

Pèls vols dels Reys, segons hem vist en los periódichs que ab moltíssim retrás hém anat rebent de Madrid, diuhen que un rey que lluny de ser d' Orient, está ja á punt de pòndre's, tractava d' omplir las botas de cert general ab un diploma de president del Consell de Ministres.

Pero 'l general, que no es cap tonto, no vá posarlas al balcó de por que 'ls radicals no las hi prenguessin.

En un any no més passa de déu milions de rals lo préu de pasatje que ha costat lo traslado d' empleats á Filipinas.

Si ho anéssim contant tot, poch á poch veuriam que puja mes lo farciment que 'l gall.

Llegim en un periódich de Madrid:

«Alguns homes de la situació acarician l' idea de un protectorat ó de una regencia desde que D. Amadeo caygué malalt, y no han renunciat á n' ella, á pesar de trobarse aquell en plena convalecencia, perque sospitan que haurá de transcorre molt temps avans de que s' haja restablert completament en la plenitud de sas facultats morals.

«Segons diuhen los qui abrigan lo indicat propòsit, D. Amadeo ha quedat tant desmemoriat á consecuencia de sa malaltia, que ni coneix á moltes de las personas ab qui ha tingut relacions oficials desde sa vinguda á Espanya, ni sisquiera recorda sos nems y antecedents.»

De segur que no ha olvidat la fesomia del que l' hi porta 'ls quatre mil drets diaris.

Si Deu hi hagués pensat, de segú que 'n lloch de las set plagas, 'ls hi hauria enviat als egipcios, una partida carlista.

Lo Diari de Barcelona diu que si la mort de Napoleon III hagués ocorregut alguns anys enderrera hauria ocasionat grans trastorns á Europa. Te rahó; jo del susto haguera pres café copa y puro.

Avuy, no; avuy penso lo que son l' orgull, l' ambició y la gloria, quant lo destí funest del que ha tingut tals ilusions, lo porta á morir en un recó de mon olvidat, despreciat y ab lo vil anatema de l' historia.

¿Volen saber una de las causas de que duri tant l' insurrecció carlista?

Escotin: ¿vostés que per una casualitat trobessin una mina, deixaria d' explotarla? ¿Mirarian de que s' agotés com mes aviat miller? Donchs lo mateix fan los soldats.

Desde l' insurrecció carlista, fins are, s' han donat

40 empleos de coronel
35 de tinent coronel
157 de comandant.
278 de capitá
165 de tinent
173 de alférez

Total d' empleos—348.

46 graus de coronel
106 de tinent coronel
230 de comandant.
213 de capitá
207 de tinent
231 de alférez

Total de graus—1033.

Las créus donadas passan de 10,000.

Vágin sumant, y escriuixinse. Végin de quina manera 'l país es lo pagano. Tothom l' hi pega y ell paga sempre.

Véls'hi aquí l' empenyo que hi ha de que no siga 'l poble 'l salvador de sos interessos. Com qu' ell treballa de franch!...

Una pregunta teològica.

¿Los carlins que defensant á Dèu, patria y rey, un dia dels de Quaresma, en que no 's pot berrejar, s' vegin obligats á menjar costella y arengadas, se condemnan en cas de que una bala liberal los ensepegui?

Recomaném á las columnas que fassan l'esperiment, á veure si 'n torna cap per explicar-nos'ho.

Una correspondencia de Roma que publica la *Imprenta* explica que rebent lo Papa á l' aristocracia romana, feu son elogi, dihentli que Jesús l' havia estimada sempre y que havia volgut neixe noble.

¿Dir noble á Jesucrist, lo tipo sublime de la democracia!

Lo dia menos pensat, l' infalible nos espeta que Jesucrist va sortir ab una partida á defensar á Deu, la Patria y 'l Rey.

Diuhem que 'l general Córdoba vol anar á Cuba de totas las passadas.

Lo general Córdoba conta ja setanta anys. No sé á n' aquesta edat qui pot tenir humor d' anar á América á fer fortuna.

Are diuhem que 'l govern anulará l' impost sobre las créus...

Vagi anulant y siga débil, que no faltará pas qui l' anuli á n' ell.

Al Palacio diuhem que 's prepara un gran banquete al qual no hi concorrerán mes que militars.

¿Pobres carlins! ¿Ja veuran, que 's descuidin!...

Quan mouhen las barras los jefes de nostre exercit solen fer una destrossa...

Problema:

Al' impost sobre las creus, ¿qui fa mes gracia á qui?—¿Lo govern donant un títol de grande d' Espanya á un draps, espartenyots y ferro vell, ó aquest pagantli la contribució que aixó l' hi ocasiona?

Molt s' ha dit aquéts dias endarrera sobre si á las casas de determinats generals que viuhem á Madrid s' hi havian colocat guardias de vista, á fi de ferne una amarrada.

Los madurs dels temps dels Borbons deuen coneixe que la cosa está madura: quan aixis temen.

Algunas senyoras feren una exposició contra l' abolicció de la esclavitut, que 's publicá

en la *Crónica*. Per supuesto que no la firmaren, perque, vaja: al dir alló que 'ls anti-esclavistas som humanitaris de *double s'* hauriam tornat rojas, ¡las pobretas!

¿Pobras senyoras anónimas! ¿Pobres damas de *llama*! ¿Qu' embuts podrian ferse d' ellas!

CANTARELLAS.

Jo no vull quintas hermosa;
mes vull ser soldat per ço:
si vols que content estiga
déixa qu' entri á n' al teu cos.

No vagis á confesarte
que 'ls capellans son carlins,
y podrian seqüestrarte
y durte per mals camins.

Adèu María: tinch feyna
l' editó espera quartillas...
ja saps que quan faig CAMPANA
treballo de nit y dia.

REPICHS

Desd'are al presupost d' ingressos hi figurará una nova partida. La contribució sobre las créus y títols nobiliaris: l' impost sobre la vanitat. Aquell célebre refran catalá queda modificat en aquest sentit:—Ridícul y paga 'l beure.—

Al plantejarse aquesta reforma, molts son los fills d' aquells héroes del temps antich, que per posar las sabatillas al rey los feren nobles, deixantlos'hi la *sanch blava* de la mateixa admiració que aixó 'ls causá, que mes s' han estimat renunciar á la noblesa que no pas pagar la contribució indicada.

Altres d' aquells que pintaren sos escuts ab la sanch de sos vassalls, duts á la guerra com moltons al escorxador, han fet lo mateix, esborrantne sas empresas.

Y es que avuy dia aquesta noblesa s' estima mes los *escuts* que valem déu rals, que no l' *escut* de sos progenitors que al cap-de-vall ja no significa res, y prefereixen las *empresas* de carrils ahont tenen posats sos capitals, que las *empresas* d' aquella *xapa* que 'ls fá semblar pobres... d' *esperit*.

En realitat, per ells, es molt millor que totas las contribucions las pagui 'l pobre treballador. Ells fins are han fet lo *grande*, s' han prevalgut de perteneixe á una casta privilegiada, per adquirir als ulls de certa gent, preponderancia, consideració y fortuna, y are que arriba l' hora de pagar un tant per cent sobre lo que han guanyat, are que l' Hisenda está apurada y vol lo govern que no hi haja industria sense satisfer lo que l' hi pertany, are diuhem que ja avisarán.

¿Vaya una gent mes noble!

Pera escapar-se de pagar y al mateix temps continuar fent l' home, han inventat un medi...perque ¡vaja! ¿qu' es lo que no inventarán los sucesors d' aquells ilustres varons que allá en los temps de la picó ja varen descubrir que hi havia duas rasses d' homes, y sanch de dos colors?

Donchs si: aquest medi consisteix en posar per tot arréu, en lo timbre del paper, en las targetas, allá ahont s' ofereixi:—Fulano de tal, *ex-conde*, *ex-marques*, *ex-baró*. etc. etc.,

La sílaba *jeul*, acostuma á pronunciarse quan una cosa fá fástich ó inspira repugnancia.

Ells la pronunciarian, sens dupte al llegir la lley qu' establia l' impost.

Mes tothom, tal com are ho han fet, la pro-

nunciará immediatament després de son nom; y aixis se dirá:

—Fulano de tal...¡ex!...

Ells no volan pagar la contribució. ¿Y donchs perque ha de pagarla Espanya?

Tothom sab que la nostra patria porta al coll una créu tremenda.

La créu roja de Saboya, es una créu: aixó 'l mateix Balaguer ho sab bè prou.

Jo proposo, donchs, que 'l poble renuncihi generosa nent á n' ella. Tal com van los negocis, no cal sino que 'ns fiquém ab lujos y cosas superfluas.

A n' aquesta créu es precis ferli la créu de una vegada. ¡Ay de nosaltres si l' aguantém gaire temps mes! No tindrem pas treball d' arriar fins al Calvari, perque 'ns crucifiquin: la mateixa fatiga farà que 'ns quedém á mitj camí.

—¿Quan l' hi farán pagar á l' amo de una fonda molt coneguda á Barcelona, ab motiu del nou impost?...

—¿De quina fonda parla?..

—De ca'n Cap de *Créus*.

En lo Teatro del Circo Barcelonés inaugura avuy la série de balls de mascara, de 'ls que 'n tenim molt bonas noticias. Orquesta numerosa y ben dirigida, adornos en lo vestíbul elegants y de gust, iluminació espléndida, restaurant abundant de viandas, vins, licors, café de primera y sobre tot préus modestos, en fi ¡la mar!... Hi anirém á passá bons ratos.

Ha mort en Farigola.

Los carlins no podran menjarne sopas.

Llegim en un periódich de Madrid, que dona compte de las cábalas monárquico-ama-deistas:

«Quan arribaren als postres en lo banquete de palacio, diu que en Zorrilla esclamá posantse las mans al ventre

—«Ay! Quin pés m' han tret d' aqui

«En Córdoba, pèl contrari digué:—«Donchs jo m' hi tirat á sobre duas arrobas mes.

«Si en aquell instant polsan al general Córdoba l' hi troban un gall en lo pols.

«En Ruiz Zorrilla deya que l' hi havian tret lo pés perque ja eran als postres y en Serrano no hi havia comparecut encare.

Símil: ¿En que se semblan los carlins als carros?

—En que n' hi han de *trabuch*.

Al príncep imperial de Alemania los metjes l' hi ordenan que estiga sense fer res, absolutament.

Es lo modo millor d' ensajarse á ser rey.

En la última recepció hi ha assistit en Concha.

¿Mal está 'l malalt, quan se l' hi posa la *concha* al llit!

A un home molt embustero, se l' hi pot dir molt bè *sach de veritats*.

¿No saben per qué?

Perque no haventne dit may una es de creure que las tè totas dintre del cos.

La *Correspondencia* ha publicat una noticia dihent que l' actual ministre d' Hisenda, ciudadá Echegaray, ha promés proporcionarse recursos sens apelar al crédito ni á nous empréstits

A no ser que prengui la táctica de 'n Castells, Saballs y altres cabecillas, nos sembla que al ministre inginyé no l' hi queda ja altre medi d' inginyarse.

Lo nou governador de Búrgos se diu Peset.

Si es casat ja sabem que la seva dona val trenta quatre cuartos.

Cosas que Espanya deu dur a l' Exposició de Viena:

Un picotí d' honra.

Un nou canó, en forma de teula de capellà: invent carlí.

La promesa, en carn y ossos, d' algun diputat radical, jove.

La civella de la lliga nacional.

Las betas de las espardeñas de 'n Saballs.

Una columna de las únicas que persegüeixen als carlins: (columna de periódich, s' enten).

Mostra de las llavors de las carabassas que en las escursions electorals ha recullit en Sagasta.

Un plano de transferencia ab las sevas esplikacions corresponents.

Productos químichs monárquichs-democrátics

Productos culinaris-italians

La máquina de convertir als particulars en generals.

Las crossas de un ser inviolable

Y altres que 'n dirém un altre dia.

Ab aixó del impost sobre las créus, no tingan cap mena de por los vehins de cert arrabal de Barcelona.

Los de la Créu cuberta, procurin no descobrir-la y tot anirà bé.

—L' Olózága ha renunciat...

—Cá: aixó no es possible.

—Sí: ha renunciat lo toisó, no pas l' embaixada.

—Per xo. ¿Voldrias que aquest mano fes renuncia de lo que cobra? Cá: ell ja fá prou renunciando lo que ha de pagar.

—En Topete treballa com un negre a fi de obtenir lo poder.

—Pero no vá dir aquest sant varó que qui s' havia sublevat una vegada tant sols, estava impossibilitat per governar?...

—Bè: com ell es tant diplomátich digué 'l revés de lo que 's proposava: —qui governa está impossibilitat de sublevarse.—Vel hi aquí.

Han robat al astrónomo saragossá.

Es de creure que l' any que vé posará en lo calendari:

«Mes de Janer.—Frets y sobre tot robos en lo restant de la Península.»

¿Com dimoni, ell que ho endevina tot, no vá saber per endavant aquesta afecció admosférica tan sensible?

En Saballs ha publicat un llarguíssim folletó.

En éll lo Cid de la Pera, 's compara a n' en Mina y a n' en Viriato.

Explica a sa manera 'l moviment carlí, y 'n fá pagar quatre rals.

¡Mitj socorro!

A Turquía han acordat l' adopció del sistema métrich decimal.

Are tot será questió de saber quants litros de ví serán necesaris pera agafar una bona barca.

Y encare los carlins continuan fent de las sevas.

Roban, incendian, seqüestran, assassinan,

fan tot lo que 'ls lladres de camí ral poden arribar a fer.

Y d' en tant en tant los gefes, vingan viatjats a França, cap a vuidar los fruits de las rapinyas. Ja dugas vegadas ha seguit en Saballs aquest camí.

Referent als atropellos que han comés son incalculables.

Lo dia 8 del corrent s' apoderan de la correspondencia de Madrid, n' estripan la major part, y roban 15 unsas a un propietari que anava a n' al cotxe.

En Bescanó, entran en un estanch y 'l despullan de tabaco, paper, mistos y tot quan hi troban.

Per tot arreu cobran, y allá ahont no podan, envian oficis als propietaris, baix amenssa de que talarán las sevas hisendas.

Tot aixó deuen ser manaments de la ley de Déa.

A la vora de Montmeló en Guiu posa barrinadas en una de las pilas del pont del Congost, en la línea de Granollers.

En Tristany y en Galcerán calan foch a la estació de Rajadell.

Entran a Tremp, valentse de medis indignes y cobarts, persegüeixen als voluntaris que 's defensen en l' iglesia, calan foch a las portas de la mateixa, saquejan algunas casas particulars, y quan sembla que tot té de ser acabat en virtut de una capitulació, llavors las emprenen contra determinats particulars, y tants cents duros tu, tants tu, s' apoderan de una cantitat considerable.

En Guiu entra a Castellersol, y també 'ls voluntaris se veuen precisats a tancar-se en l' iglesia, desde hont se defensen ab energia; pero ells s' apoderan de las donas y dels fills d' aquells valents, s' escudan ab ells, y quan veuen que lo foch para, incendian las portas de l' iglesia. Mes, com que a dintre s' hauria repetit lo de Riudecols, tingueren de marxar ab la qua entremig de las camas.

Tallada té l' atreviment de penetrar en la republicana Vilaseca; mes nostres correliogonaris, a pesar de trobarse desprevinguts, se bateren com lleons, allunyantlos d' aquells carrers, qual pas está negat a tot absolutista.

Fassintho aixis tots los pobles y no haurém de avergonyirnos de res.

En la carretera de Granollers a Vich se troba un home fusellat, se créu que per aquests malvats.

En Cucala, assessina ab dos trabucassos a un honrat lliberal, en las inmediacions de Tortosa.

Y com que per tot arreu, son los carlins salvajes de la mateixa manera, en Oroueta (Guipuzcoa) un rector que mana una partida assessina vil y traïdorament al pobre arcalde, persona honradíssima.—Lo poble davant d' aquesta iniquitat s' amotina, y a pesar dels esforços dels voluntaris, s' apodera del vicari, del rector y d' un germá d' aquest, no podent escaparse de morir lo segon y resultant ferits los altres dos.

¡Trist es aixó! Mes... qui sembra vents...

Per donar una idea de la part que pren lo clero en l' insurrecció carlí, bastará saber que en la partida de 'n Barrancot hi vá un capellá que en la boina hi dú brodades las armas de l' iglesia y una J. y una C. (Jesucrist.)

Goiriena es un jesuïta que corra per Navarra, distingintse notablement per sos instints sanguinaris.

Sab tothom que 'l rector de Vilallonga, Pau Pujol, predica desenfrenadament en favor de la guerra, motejant als lliberals, ab las calificatius de-pillos-perduts, y altres de la mateixa especie.

Dir tot lo de la capellanada seria un may acabar.

Lliberals: aquest cúmulo de crims y cent mes que las condiciones de la Campana no 'ns permeten resenyar, forman lo contingent de la passada senmana.

Es ja hora de que tots nos despertém, es ja hora de donar cassá a n' aquestas fieras. Nostre deixadesa seria mes vergonyosa encare que aquestas maldats.

—¡Armas! Vingán armas, y somatent! ¡Somatent contra 'ls carlins!

EPICRAMAS

—Aquest rellotje Boada es bonich: sembla gabaig ..
—Es d' aquestos que jo 'm faig.
—¿Tu, te 'ls fas?—Sí, a la Esplanada.

Aquell rellotje tant bó que 'm vares dir que tenías ¿quan te va costar Matías?
—Uns sis mesos de presó.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Hem rebut xaradas, que posém al torn dels Srs. F. F. y M. de esta ciutat.—Joan P. de Idem. D. F. P. de Reus.—D. A. F. y O. d' esta ciutat. D. G. G. de idem—lo Noy de la mare de Figueras y en Titep d' esta ciutat; la xarada del qual guardém pels vols de Carne toltés, que será de actualitat. Per xo, gracias.

Sr. D. B. M. y F.—Zaragoza—Per poder insertar sas solucions reberem la carta ab retrás. Los epigramas mirarem de posarlos en algun próxim número.—Sr. D. J. M. C. Barcelona.—Una miqueta llimada veurém de posar la batallada que 'ns ha deixat sentir.—Sr. D. P. G. Barcelona.—Ja 'u diu vostel encare que s' haja de corretgir miri de que hi vaja. Y si s' ha de fer noya?.. Me fá riurer vostel.—Sr. Xixa.—La seva poesia está bé; pero podia enviarla per Nadal. Are 'ls turrans ja han passat.—Sr. Faló.—Barcelona.—En proba de que no sols l' hi acceptém, sino que l' hi agramim y l' hi agramim tot lo que 'ns envihi, fem lo que podem, incertantli una de las xaradas que 'ns ha remés: l' altre no deixarà d' anarhi.—Srs. D. S. A. Barcelona y P. T. Frontera. Los contestém a un plegat perque tots dos han tingut l' idea d' enviarnos un article. No saben, ni poden imaginarse lo difícil qu' es en un periódich que surt no més que un cop cada senmana, endevinar de pura pensa l' article mes convenient per anarhi. Aténguin que las exigencias de actualitat per una part, y per altre las necessitats d' imprimir al periódich una marxa fixa y regular, privan moltes vegadas, y una d' ellas, are, de satisfacer a personas tant amables com vostés.

SOLUCIÓ

Sápigas que res m' estranya, per lo tant ha estat en vá volerme dissimulá, que ab trabuch, per la montanya corra avuy lo CA-PE-LLÁ.

L' ESCOLÁ.

Han remés solucions exactes, en vers, que no podem insertar per no repetir los conceptes, y en mostra de deferencia al autor de la xarada que 'u es de la anterior solució, D. B. M. O. de Barcelona.—Un tal Nanci.—Un altre que ell mateix se titula Crack, un tal Joan Paruch Parera y Cots, y un tal Mingo Farré, tots dos d' aquesta ciutat.

XARADA

Una tot, tres quatre un dia molt hermosa y sandanguera que's diu quinta tras primera vaig coneixe jó a Talia, y a la dos quatre aniria per ballar lo tot ab ella.

(La solució en lo próxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.